

KYBERNETISKE FABLER

Bjarne Benjaminsen

**... SOM
DUFTEN
AV EN
DRØM ...**

ORKANA

Vakker og tankevekkende debutsamling av Bjarne Benjaminsen

Cato Pellegrini

Denne anmeldelsen ble opprinnelig trykket i 2021 i det danske sf-tidsskriftet Proxima nr. 106 - ett år før de to redaktørene av Nye NOVA ble kjent.

Bjarne Benjaminsen: [... som duften av en drøm ...](#)

Kybernetiske fabler/Noveller. Illustrert av Thore Hansen.

Orkana Forlag 2020. 136 sider. Pris NOK 29,-

Det spirer og gror i norsk fantastisk litteratur. De siste årene har det utkommet flere relevante bøker av både debutanter og etablerte forfattere. Det er gledelig at sjangeren vokser og utvikler seg, og at nye stemmer kommer frem. Det beviser at tross forlagsbransjens lunkne holdning, er sjangeren livskraftig og mer relevant enn noen gang.

Bjarne Benjaminsen ble født 1980 i Oslo, men vokste opp på Leknes i Lofoten. På baksiden kan vi lese at han er «filosof og journalist, og har tidligere publisert tegneserier, dikt og fabler i blant annet *Psykose*, *Filologen*, *Klassekampen*, *Gateavisa*, *Lofot-Tidende* og diktfanzinet *Kjærlighetsskjelv*». Til daglig er han ansatt som ansvarlig redaktør for *Lofot-Tidene*.

Benjaminsen debuterte som profesjonell prosaforfatter med novellesamlingen *... som duften av en drøm ...* (2020) Boken består av ti kybernetiske fabler innen sjangrene science fiction og fabelprosa. Mange av novellene beskriver personer som lever i konflikt med sine omgivelser, enten de er tilkoblet de virtuelle virkeligheter eller opererer i «trad.-virkeligheten», hvilket er et gjennomgående tema i samlingen.

I den første novellen, «Kropp som faller til jorda», møter vi en miljøkonservator, som er i felten med en gruppe ansatte fra Virtuel Veritas AS. De skal lære å ferdes i ekte natur før den blir «innspilt», for deretter å bli lagt under et dekke av betong. Her møter han på en gruppe ville mennesker, som lever utenfor samfunnet og ikke vil anpasse seg. Det utvikler seg til en konflikt, som ikke nødvendigvis har noen løsning.

I den neste, «Dagens fangst i nebbet», møter vi en kvinne som tilbringer all sin tid i en helautomatisk leilighet. Leiligheten analyserer og tilfredsstillter hennes behov fortløpende, men likevel blir hun ikke tilfreds. Den viser at alle maskinene vi omgir oss med, ikke tilbyr løsningen på menneskelig avsavn, snarer tvert imot blir det bare verre.

I «Maskeløs» blir referansene overtydelige. Hovedpersonen er på vei til et stevnemøte med sin barndomskjæreste, men blir overrasket av forurenset regnvær – han går uten beskyttelsesdrakt – og må søke tilflukt i en metrostasjon på hjørnet av «Bing- og Bringsværds gate». Morsom vri.

I «Hjerte av gull» lærer vi at selv virtuell prostitusjon setter spor i kropp og sinn, mens «Usynlige tårer» beskriver en robot som begynner å vise menneskelige trekk og følelser. Og «Rasende planet» er en besk kommentar til jakt for moroskyld på ville dyr.

De ti tekstene er skrevet i et tett, lyrisk språk som kler innholdet godt, og som iblant slår over fra rent fortellende tekst til prosadikt. For eksempel «Et beger for din levende sevje» som er vakkert skrevet, men blir liksom hengende i luften.

Alt i alt er ... *som duften av en drøm* .. en oppsiktsvekkende god debut. Med originale tegninger av selveste Thore Hansen både på omslaget og foran hver novelle, har dette blitt en delikat utgivelse. Faktisk kunne denne boken like godt vært utgitt i *Lanterne Science Fiction*, dersom forfatteren hadde vært to tiår eldre.

Cato Pellegrini

En av novellene fra den omtale boka kan leses [her](#).